

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Jürgen Wilhelm Paul Arndt en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

Jürgen Wilhelm Paul Arndt, de Duitse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1935 te Strausberg (Duitsland) geboren en woont sedert 1947 in ons land. Na het overlijden van zijn vader in 1942, hertrouwde zijn moeder met een Nederlander. Verzoeker, wiens opleiding in Nederland werd voltooid, kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als technisch tekenaar voorziet hij in zijn onderhoud.

De Joegoslavische verzoeker Matteo Bellussich, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1908 te Albona, thans Labin (Joegoslavië, voorheen Oostenrijk) geboren en vestigde zich in 1931 in ons land. Hij heeft zich aangepast aan de Nederlandse zeden en gewoonten. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij jegens ons land een loyale houding aangenomen. Als mijnwerker verdient hij het brood voor zich en zijn gezin. Op verzoek van belanghebbende wordt zijn geslachtsnaam, waarvan da juiste spelling onzeker is, gewijzigd in: Bellussi, zijnde de spelling van zijn naam zoals deze tot nu toe werd gebezigd in de Nederlandse administratie.

In artikel 1, onder 3, wordt voorgedragen de Duitse verzoekster Ottilia Franziska Breuer. Deze werd in 1896 te Bochum (Duitsland) geboren en woont sedert 1926 in ons land. Zij is voldoende ingeburgerd en stond gedurende de oorlog aan de goede zijde. Verzoekster behoort tot een religieuze orde en is werkzaam als kleuteronderwijzeres.

De verzoeker Antonius Johannes van Damme, genoemd in artikel 1, onder 4, is Nederlander van geboorte. In 1942 verkreeg hij de Amerikaanse nationaliteit. Verzoeker woont sedert 1954 weer in Nederland en wil gaarne in zijn oude nationaliteit hersteld worden. Hij leeft van de opbrengst van zijn vermogen.

De Duitse verzoeker Matheus Nicolaas Franken, genoemd in artikel 1, onder 5, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Als timmerman voorziet hij in zijn onderhoud.

Hellmut Horowicz, de staatloze verzoeker genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1905 te Berlijn (Duitsland) geboren. In 1938 kwam hij als Joods vluchteling naar ons land en werd opgenomen in een Nederlands vluchtelingenkamp. Gedurende de oorlogsjaren verbleef verzoeker in Duitse concentratiekampen. In 1945 vestigde hij zich definitief in ons land. Mede door zijn huwelijk met een van oorsprong Nederlandse vrouw, is hij in onze samenleving opgenomen. Als orthopedisch mechanicus heeft verzoeker genoegzame inkomsten voor zich en zijn echtgenote.

De Hongaarse verzoeker Janos Ispan wordt voorgedragen in artikel 1, onder 7. Hij werd in 1896 te Locz in Hongarije geboren en vestigde zich in 1937 hier te lande. Verzoeker heeft zich aan ons land gehecht. Gedurende de Duitse overheersing heeft hij zich gedragen als een vriend van ons volk. Als fabrieksarbeider verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Robert Eugène Labouchère, genoemd in artikel 1, onder 8, is Nederlander van geboorte. Hij verloor zijn nationaliteit tengevolge van zijn naturalisatie tot Amerikaan in 1947. Verzoeker, die thans in Parijs woonachtig is, stelt er prijs op zijn oorspronkelijke nationaliteit te herkrijgen. Als directeur van een vennootschap heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn gezin.

In artikel 1, onder 9, wordt voorgedragen de staatloze verzoeker Heinz Mendelsohn. Deze werd in 1926 te Berlijn (Duitsland) geboren, en woont met een onderbreking van december 1946 tot maart 1947, sedert 1933 in ons land. Verzoeker is in geest en leven Nederlander geworden. Gedurende de laatste jaren van de tweede wereldoorlog verbleef hij in Duitse gevangenschap. Als confectiefabrikant voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Marija Mlakar, weduwe van Hermann Diedrich Ludwig Konrad Heinrich Horenburg, wordt genoemd in artikel 1, onder 10. Zij werd in 1892 te Zgornje Loznice (Joegoslavië, voorheen Oostenrijk) geboren en woont sedert 1928 in ons land. Door haar huwelijk verkreeg zij de Duitse nationaliteit. Verzoekster voelt zich hier thuis. Gedurende de bezetting heeft zij zich gedragen als een vriend van ons volk. Als pensionhoudster voorziet zij in haar onderhoud.

De Oostenrijkse verzoeker Heinrich Schramek, genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1899 te Wenen (Oostenrijk) geboren en kwam in 1921 naar ons land. Hij heeft zich aangepast aan de Nederlandse leefwijze en is zich Nederlander gaan gevoelen. Gedurende de oorlogsjaren werd verzoeker verplicht voor Duitse instanties werkzaamheden te verrichten. Van mei 1944 tot aan het einde van de oorlog was hij ondergedoken. Verzoeker verdient als chauffeur het brood.

De Hongaarse verzoeker Arpad Erno Szomoru, genoemd in artikel 1, onder 12, werd in 1923 te Szombathely in Hongarije geboren. In 1946 verliet hij zijn geboorteland en vestigde hij zich in Frankrijk. Sedert 1950 is verzoeker in ons land woonachtig. Hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als musicus voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Wilhelm Heinrich Tekampe, de Duitse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 13, werd in 1931 te Aalten (Gelderland) geboren en heeft hier steeds gewoond. Verzoeker, die gehuwd is met een Nederlandse vrouw, is in geest en leven Nederlander. Als machinevormer voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De staatloze verzoeker Johann Trott, genoemd in artikel 1, onder 14, werd in 1910 te Aken (Duitsland) geboren. Hij woont van kindsbeen af in ons land en onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij zich gedragen zoals van een toekomstige Nederlander mocht worden verwacht. Als caféhouder heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en de zijnen.

Clara Nangeline van de Wall, genoemd in artikel 1, onder 15, is Nederlandse van geboorte. Zij verloor haar nationaliteit tengevolge van haar huwelijk met de Belg Walter Paul Louis Lozin. Na de ontbinding van haar huwelijk in 1940 heeft verzoekster wegens onbekendheid met de wet verzuimd een verklaring af te leggen als bedoeld in artikel 8 van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap. Zij heeft met uit-

zondering van de jaren 1936 tot 1942 steeds op Nederlands grondgebied gewoond en heeft gedurende de oorlogsjaren haar Nederlandse afkomst niet verloochend. Verzoekster voorziet als kantoorbediende in haar onderhoud.

De Duitse verzoekster Gertrud Katharina Walbrück, genoemd in artikel 1, onder 16, werd in 1891 te Poppelsdorf (Duitsland) geboren. Zij woont sedert 1920 in ons land en is voldoende ingeburgerd. Gedurende de Duitse overheersing heeft zij zich jegens ons land loyaal gedragen. Verzoekster geniet een bescheiden pensioen.

De verzoeker Johannes Oomkens, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1916 te Amsterdam geboren en bezat oorspronkelijk de Nederlandse nationaliteit, welke hij verloor door omstreeks 1937 zonder Koninklijk verlof in dienst te treden van het Spaanse Regeringsleger. In 1938 deserteerde hij uit de dienst en vestigde zich weder in ons land. Gedurende de oorlogsjaren verbleef verzoeker enige jaren in Duitse concentratiekampen. Verzoekers vrouw en kinderen bezitten de Nederlandse nationaliteit. Als kantoorbediende voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De Belgische verzoeker Ferdinand van Rompaey, genoemd in artikel 2, onder 2, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Bij het uitbreken van de tweede wereldoorlog bevond hij zich in Belgische militaire dienst en nam hij deel aan de strijd tegen de Duitsers. Gedurende de oorlogsjaren leverde hij zijn aandeel in het ondergrondse verzet tegen de vijand. Van 1945 tot 1948 diende verzoeker vrijwillig bij het Nederlandse leger in Indonesië. Als kantoorbediende heeft verzoeker een bestaan.

Hermann Tüllmann, de staatloze verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1888 te Soest in Duitsland geboren.

Hij woonde van 1914 tot 1948 in Indonesië, van 1948 tot 1955 in Nederlands Nieuw-Guinea, en sedert 1955 in ons land. Door zijn langdurig verblijf op Nederlands grondgebied is hij zich Nederlander gaan gevoelen. Van 1914 tot 1920 deed verzoeker vrijwillig dienst bij het K.N.I.L. Verzoeker geniet een bescheiden pensioen.

Het wil de ondergetekende voorkomen, dat de in artikel 2, onder 2 en 3 genoemde verzoekers, met het oog op de door hen aan den lande bewezen diensten, voor kosteloze naturalisatie kunnen worden voorgedragen. Het voorstel tot kosteloze naturalisatie van de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 1, is in overeenstemming met de in deze gevallen gebruikelijke gedragslijn.

De verzoeker genoemd in artikel 1, onder 2, heeft voor het intreden van de meerderjarigheid van zijn in artikel 3 genoemde zoon het verzoek om naturalisatie ingediend. Het is billijk deze zoon alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling mede te naturaliseren.

Met uitzondering van de Joegoslavische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 2, en de Hongaarse verzoekers genoemd in artikel 1, onder 7 en 12, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen bezitten.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.